

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/311/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814204918
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814204918.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci navrhovateľa Československá obchodní banka, a.s. so sídlom v Českej republike, Praha, Radlická 333/150, IČ: 00001350, zast. Mgr. Petrom Olejárom, usadeným euroadvokátom so sídlom v Bratislave, Mikulášska 29 proti odporcovi C. I., nar. X.X.XXXX, bytom F. Y., H. T. XX/XX, o zaplatenie sumy 27.468,65 Kč s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 20.000 Kč s 18,9 % ročným zmluvným úrokom od 28.4.2010 do 25.3.2013, so 7,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 20.000,- Kč od 6.4.2013 do 30.6.2013 a s 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 20.000,- Kč od 1.7.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 109,50 eur do rúk Mgr. Petra Olejára, usadeného euroadvokáta, so sídlom Bratislava 1, Mikulášska 29, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Konanie čiastočne z a s t a v u j e o zaplatenie úroku z omeškania v sume 1.364,02 Kč a o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 15 % ročne za obdobie od 11.2.2014 do zaplatenia zo sumy 21.209,18 Kč.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 27.468,65 Kč predstavujúcej nesplatenú časť úveru poskytnutého odporcovi na základe Zmluvy o ČSOB osobnom konte Plus zo dňa 21.2.2007 v sume 20.000,- Kč, nesplatené zmluvné úroky vo výške 18,9% ročne v sume 4.895,45 Kč, úroky z omeškania v sume 1.364,02 Kč, nezaplatené poplatky v sume 1.209,18 Kč; vyčíslené ku dňu 10.2.2014. Od 11.2.2014 do zaplatenia uplatnil voči nemu zmluvný úrok vo výške 18,9% zo sumy 20.000,- Kč a úrok z omeškania z nesplatenej úverovej istiny vo výške 15% ročne. V priebehu konania vzal podaný návrh čiastočne späť o zaplatenie úroku z omeškania v sume 1.364,02 Kč a úroku z omeškania vo výške 15% ročne za obdobie od 11.2.2014 do zaplatenia a rozšíril ho o zaplatenie 7,05% ročného úroku z omeškania zo sumy 21.209,18 Kč od 26.3.2013 do 30.6.2013 a o zaplatenie 8,05% ročného úroku z omeškania zo sumy 21.209,18 Kč od 1.7.2013 do zaplatenia.

Na trovách konania uplatnil súdny poplatok v sume 60,- eur a trovy právneho zastúpenia.

Navrhovateľ sa na pojednávanie neustanovil napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania. Nepripravenosť na pojednávaní ospravedlnil a z dôležitého dôvodu ho odročit' nežiadal. Odporcovi boli súdne zásielky doručované spôsobom podľa § 48 ods. 4 O.s.p., pretože neboli splnené podmienky pre ustanovenie opatrovníka podľa § 29 ods. 2, 6 O.s.p. z dôvodu jeho neznámeho pobytu. Súd v súlade s

ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov, s prihladením na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Po oboznámení sa s výpisom navrhovateľa z Obchodného registra, so zmluvou o ČSOB osobnom konte PLUS zo dňa 21.2.2007, s podmienkami vedenia bežného účtu odporcu z čl. 10 spisu, s oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania bežného účtu zo dňa 28.4.2010, s Obchodnými podmienkami navrhovateľa pre povolené prečerpanie bežného účtu z čl. 11, 12 spisu, so žiadosťou odporcu o poskytnutie povoleného prečerpania 26.4.2010, s oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 26.3.2013, s upomienkou zo dňa 3.12.2012, s opakovanou výzvou k zaplateniu povoleného prečerpania bežného účtu zo dňa 1.1.2013 a 30.1.2013, so splátkovým kalendárom odporcu z čl. 18 až 21 spisu, s Obchodnými podmienkami navrhovateľa pre povolené prečerpanie bežného účtu z čl. 22 až 25 spisu, s čiastočným späťvzatím návrhu zo dňa 9.7.2014, s vyjadrením navrhovateľa vo veci zo dňa 29.9.2014, s ostatnými listinnými dôkazmi v spise založeným, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 21.2.2007 bola medzi účastníkmi uzavretá Zmluva o ČSOB osobnom konte PLUS, na základe ktorej pre odporcovi zriadený a vedený bežný účet. Súčasne mu bola vydaná platobná karta Visa Elektron. Navrhovateľ sa v článku IV. zmluvy zaviazal poskytnúť odporcovi povolené prečerpanie k účtu. Dňa 28.4.2010 navrhovateľ odporcovi oznámil poskytnutie povoleného prečerpania bežného účtu do výšky úverového limitu 100.000,- Kč a dielčieho úverového limitu v sume 20.000,- Kč. Účet povoleného prečerpania bol otvorený dňa 28.4.2010, odkedy bol odporca oprávnený čerpať úver do výšky dielčieho úverového limitu v sume 20.000,- Kč. Účastníci si dojednali zmluvný úrok vo výške 18,90% ročne a úrok z omeškania vo výške 15% ročne. Odporca na splatenie vyčerpaného úverového limitu v sume 20.000,- Kč nepoukázal žiadnu splátku, na základe čoho navrhovateľ dňa 26.3.2013 odporcovi oznámil zosplatnenie úveru ku dňu 25.3.2013 a vyzval ho na zaplatenie dlžnej sumy 22.740,85 Kč s príslušenstvom a poplatkami do 5.4.2013. Odporca na výzvu žiadnym spôsobom nereagoval.

Žalovaná suma pozostávala z nesplateného úveru v sume 20.000,- Kč, zo zmluvného úroku v sume 4.895,45 Kč vyčísleného ku dňu 10.2.2014 a z nezaplatených poplatkov v sume 1.209,18 Kč.

Právomoc súdov Slovenskej republiky je daná podľa článku 15, článku 16 bod 2. Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

Zmluvu o ČSOB osobnom konte PLUS zo dňa 21.2.2007 uzavretú medzi navrhovateľom, ktorý je bankovým subjektom Českej republiky zapísaným v Obchodnom registri ČR a odporcom, ktorý má postavenie spotrebiteľa s obvyklým pobytom na území SR, súd posúdil podľa slovenského právneho poriadku, t.j. podľa právneho poriadku štátu obvyklého pobytu odporcu ako spotrebiteľa, ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, s poukazom na článok 1, článok 5 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rímsky dohovor zo dňa 19.6.1980), ktorý sa uplatňuje na zmluvné záväzky vo veciach s medzinárodným prvkom, ktoré vznikli do 16.12.2009. Práva a povinnosti účastníkov z uzavretej zmluvy o zriadení a vedení bežného účtu a povoleného prečerpania boli posúdené podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, Zákona č. 513/1991 Zb. v platnom znení.

Nárok navrhovateľa na zaplatenie povoleného prečerpania finančných prostriedkov na bežnom účte odporcu súd posúdil s poukazom na ustanovenie § 261 ods. 3, písm. d/ Obchodného zákonníka podľa príslušných ustanovení tohto zákona.

Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte (§ 711 ods. 1 Obchodného zákonníka).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určite sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnomu názoru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný.

Vykonaným dokazovaním, listinnými dôkazmi bolo preukázané, že dňa 21.2.2007 bola medzi účastníkmi uzavretá Zmluva o ČSOB osobnom konte PLUS, na základe ktorej pre odporcovi zriadený a vedený bežný účet. Súčasne mu bola vydaná platobná karta Visa Elektron. Navrhovateľ sa v článku IV. zmluvy zaviazal poskytnúť odporcovi povolené prečerpanie k účtu. Dňa 28.4.2010 navrhovateľ odporcovi oznámil poskytnutie povoleného prečerpania bežného účtu do výšky úverového limitu 100.000,- Kč a dielčieho úverového limitu v sume 20.000,- Kč. Účet povoleného prečerpania bol otvorený dňa 28.4.2010, odkedy bol odporca oprávnený čerpať úver do výšky dielčieho úverového limitu v sume 20.000,- Kč. Účastníci si dojednali zmluvný úrok vo výške 18,90% ročne a úrok z omeškania vo výške 15% ročne. Odporca na splatenie vyčerpaného úverového limitu v sume 20.000,- Kč nepoukázal žiadnu splátku, na základe čoho navrhovateľ dňa 26.3.2013 odporcovi oznámil zosplatenie úveru ku dňu 25.3.2013 a vyzval ho na zaplatenie dlžnej sumy 22.740,85 Kč s príslušenstvom a poplatkami do 5.4.2013. Odporca na výzvu žiadnym spôsobom nereagoval.

Žalovaná suma pozostávala z nesplateného úveru v sume 20.000,- Kč, zo zmluvného úroku v sume 4.895,45 Kč vyčísleného ku dňu 10.2.2014 a z nezaplatených poplatkov v sume 1.209,18 Kč. Odporca je povinný v súlade s cit. ust. § 708 a nasl. Obchodného zákonníka a § 497 Obchodného zákonníka zaplatiť navrhovateľovi nesplatený úver v sume 20.000,- Kč.

V časti o zaplatenie sumy 4.895,45 Kč predstavujúcej zmluvný úrok z poskytnutého úveru vo výške 18,9% vyčíslený ku dňu 10.2.2014 a v časti o zaplatenie 18,9% ročného zmluvného úroku zo sumy 20.000,- Kč od 11.2.2014 do zaplatenia súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 6Co/190/2014 zo dňa 30.6.2015, v odôvodnení ktorého konštatoval, že "aplikačná prax súdov sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky a teda popri úrokoch z omeškania či iných sankciách už zaoberala. Najvyšší súd konštatoval cit.,, Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dluhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ - uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98). V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 OZ o administratívnom strope úrokov z omeškania (napr. rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 182/2011).

Nemali by byť pochybnosti, že za úver možno dohodnúť úroky a že možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu

(do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta).

Nikto asi nepochybuje o tom, že taký odklon od dispozície právnej normy, ktorý sleduje úroky popri úrokoch z omeškania či iných sankciách je v neprospech žalovanej. Ak by takejto dohody nebolo, zákon by umožňoval žalobcovi uplatniť po splatnosti sankcie úroky z omeškania pri pomerne novom pravidle o administratívnom strope na celkové sankcie zakotvenom v § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. „Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.“

Odvolací súd sa stotožnil s tou časťou odôvodnenia NS ČR vo veci 33Odo 657/2005, v ktorej argumentuje, že úroky predstavujú odmenu (cenu) za „užívaní jistiny“ a úroky z omeškania sankciu. Nie však s názorom, že cena je neuzavretá kým sa úver celý nesplatí a že popri úrokoch z omeškania sú prípustné aj úroky. Cena musí byť jasne stanovená a uzavretá uplynutím úverového obdobia či už pôvodne dohodnutého alebo predčasne skončeného. Neuzavretá a otvorená môže byť len sankcia, ktorej výšku reguluje všeobecne záväzný predpis tak, aby nenadobudla neprimerané rozmery.

Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok.

Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIZ).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uzavrel, že niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyiac sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Odvolací súd sa preto stotožnil s prvostupňovým súdom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods. 2 OZ)."

Tak, ako vyplýva z vyššie citovaného právneho názoru Krajského súdu v Prešove a z obsahu uznesenia NS SR vo veci vedenej pod sp. zn. 4 Obo/143/1998 (dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania) úroky popri úrokoch z omeškania sú nielen odklonom od zákona v neprospech odporcu, ale vo svojich dôsledkoch odporujú aj kogentnému zákonnému pravidlu v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Uplatnený zmluvný úrok vo výške 18,9% ročne prevyšuje úrok z omeškania a pripustenie právneho názoru súbehu zmluvných úrokov popri úrokoch z omeškania po splatnosti úveru potenciálne umožňuje navýšenie dlhu nad skutočnú výšku poskytnutého úveru v rozpore s ust. § 3a ods. 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 21.2.2007 je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou podľa cit. ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na ktorú sa prednostne použijú ustanovenia tohto zákona, i keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, čo vyplýva z cit. ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. I keď Obchodný zákonník v § 502 ods. 1, veta prvá uvádza, že od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona, na právny vzťah medzi účastníkmi konania, tak, ako bolo vyššie uvedené, je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z vyslovených právnych názorov v rozhodnutiach NS SR a Krajského súdu Prešov súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie zmluvného úroku z úveru za obdobie po vyhlásení zosplatenia úveru, ktorého sa domáhal v sume 4.895,45 Kč vyčísleného ku dňu 10.2.2014 a v časti o zaplatenie 18,9% ročného zmluvného úroku zo sumy 20.000,- Kč od 11.2.2014 do zaplatenia ako nedôvodný zamietol. Napokon navrhovateľovi bol priznaný zmluvný úrok vo výške 18,9% ročne z nesplateného úveru v sume 20.000,- Kč od 28.4.2010, t.j. odkedy bo odporca oprávnený úver čerpať, čo je zrejme z oznámenia navrhovateľa zo dňa 28.4.2010 založeného v spise na čl. 11, do 25.3.2013, t.j. do zosplatenia úveru, ktoré navrhovateľ odporcovi oznámil listom zo dňa 26.3.2013 založeným v spise na čl. 16.

Zamietnutie návrhu sa vzťahovalo aj na tú časť, v ktorej navrhovateľ uplatnil voči odporcovi na zaplatenie poplatky v sume 1.209,18 Kč. Navrhovateľ v obsahu návrhu žiadnym spôsobom nešpecifikoval, o aké poplatky sa jednalo a za aké bankové služby boli účtované. Oprávnenosť ich účtovania nepreukázal ani predložením sadzobníka poplatkov a rovnako ani z obsahu zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 21.2.2007 nevyplýva, aké konkrétne poplatky a za aké služby boli medzi nimi dojednané. V článku V., v bode 3. zmluvy je len konštatované, že navrhovateľ si za bankové služby a produkty účtuje odmeny a poplatky podľa sadzobníka. Na sadzobník poplatkov je odkaz aj v Obchodných podmienkach pre povolené prečerpanie bežného účtu (čl. 22 a čl. 24 spisu), ktoré však navrhovateľ ako listinný dôkaz na preukázanie dôvodnosti uplatnenia poplatkov v sume 1.209,18 Kč do spisu nezaložil, preto súd jeho nárok v tejto časti nepovažoval za preukázaný.

Omeškание odporcu so zaplatením nesplateného úveru bolo posúdené podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že právny vzťah založený medzi účastníkmi zmluvou o ČSOB osobnom konte PLUS zo dňa 21.2.2007 je potrebné považovať za občianskoprávny vzťah, pretože sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kedy sa omeškание dlžníka spravuje príslušnými ustanoveniami tohto zákona (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Úrok z omeškания bol navrhovateľovi priznaný v uplatnenej výške, ktorý nie je v rozpore s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Počiatok omeškания so zaplatením úveru súd určil od 6.4.2013, t.j. deň nasledujúci po uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie odporcu určenej do 5.4.2013 v oznámení o zosplatení úveru zo dňa 26.3.2013 založeného v spise na čl. 16. Úrok z omeškания bol navrhovateľovi priznaný z nesplateného úveru v sume 20.000,- Kč. Z uplatnených poplatkov v sume 1.209,18 Kč úrok z omeškания priznaný nebol, pretože nárok na zaplatenie poplatkov bol zamietnutý. Pokiaľ sa domáhal platenia úroku z omeškания vo vyššej výške, bol jeho návrh ako nedôvodný zamietnutý, pretože omeškание odporcu bolo posúdené podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a jeho výška podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov.

O povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi priznanú istinu v cudzej mene súd rozhodol v súlade s ust. § 155 ods. 2, písm. b/ O.s.p., s poukazom na to, že navrhovateľ je devízový cudzozemec.

V časti o zaplatenie o zaplatenie úroku z omeškания v sume 1.364,02 Kč a o zaplatenie úroku z omeškания vo výške 15 % ročne za obdobie od 11.2.2014 do zaplatenia zo sumy 21.209,18 Kč súd konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. na základe čiastočného späťvzatia návrhu navrhovateľom zo dňa 9.7.2014 zastavil.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľ bol vo veci čiastočne úspešný, preto mu trovy konania boli priznané podľa pomeru jeho úspechu a neúspechu vo veci. Trovy konania

predstavujú zaplatený súdny poplatok v sume 60,- eur a trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnych služieb po 51,45 eur a dvakrát režijný paušál po 8,04 eur za prípravu a prevzatie zastúpenia a spísanie podaného návrhu. Z odmeny a režijného paušálu patrí právnenému zástupcovi 20% DPH, ktorá zo sumy 118,98 eur predstavuje sumu 23,80 eur. Celkom trovy konania predstavujú sumu 202,78 eur. Úspech navrhovateľa vo veci predstavoval 77%, jeho neúspech 23%. Čistý úspech navrhovateľa je 54%, čomu zodpovedá náhrada trov konania v sume 109,50 eur, ktoré je odporca povinný mu nahradiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.